

sem zatrl to željo, nikdar se mi ni zdel pri volji. Bil je slabe volje in jaz tudi. Ni jaz ni on se nisva čutila srečnih, bivala sva že predolgo na enem mestu in ta pedantska jednakomernost najinega življenja težila je naju. Nisva se dogovarjala, a našla sva vedno drug drugega. Pomladi pa, ko so že pevali ptiči in poganjala drevesa, bilo nama je obema, kakor če bi se odpirala kaka težka vrata pred nama. in cela priroda, voda, drvje, oblaki, kakor da bi klicali nema: „Pojdite vendar iz ozke ječe!“

Bilo je kakor navdihnenje, kó sva vzkliknila, srečavši se zvečer na bregu Salgira, oba v istem času: „Pojva se klatit okrog!“

Otresla sva tedaj to vsekdanje življenje raz sebe kakor prah raz obleko, in šla sva, kamor so naju nesle noge. Klatila sva se po stepi, prehodila skoro celi Krim. O krasni spomini, trenotki polni slasti, kakó mi polnite dušo s hrepenenjem! Kako bi mogel kedaj pozabiti vas, ve dobrave in vi bukovi lesi, ogrinjajoči se v pomladansko obleko, vas, ki dišite po vijolicah in klinčkovem parfumu divjih potonik, odpirajočih rožne svoje čaše v globokejši senci vasih tišin! Razprostiral ste se nad žuboročimi vodami, širile se tje do morja, ki sedaj šumlja, sedaj bobni pri vaših nogah! Nad vami so krožili orli, štrbeje nebotične gore, rožnate v jutranji zarji, modre opoludne in vijoličaste, ko se je nagnilo solnce k zapadu. Včasih ste se odpirali pred nama in vama kazala v dolgih razgledih tihe doline, kjer se dremale pri mesecu vasice in mesta, kjer so sanjale pod zvezdami mošeje z gracijoznimi minareti, obdane s temnimi cipresami, kjer so gledale v morji bele vile v senci magnolievih dreves, granatov, in metalčno se lesketajočih lovorjev. In mej tem, ko sem sesal v se take poglede, zveznele se mi sladke sicilske pesni Umbrijanija v ušesih in fantazija moje obljudila je palače in mošeje, vrtove in puščave s postavami, ki so igrale glavne vloge v pustolovinah, katere mi je pripovedoval Umbrijani neutrudno od jutra do večera. Zares, živel sem v podobah „tisoč in jedne noči.“

Enkrat zašla sva popolnem in zdelo se nama je, da hodiva že od jutra v okrogu. Korakala sva tedaj, da bi došla na vrh zore, od koder bi se mogla orientovati. Našla sva končno ozko pot, vsekano v skalo. Pripeljala naju je kmalu iz lesa in glej pri najinih nogah ležala je široka pokrajina, razprostirajoča se daleč tje do morja s holmci in gorami ter zaraščenimi dobravami. Mesec plaval je na nebu in v njegovej luči videla sva čredo ovác, pasočih se na loki, ki se je raztezala od poti v dolino. Iz doline se je izdigavala lahna megla in iz tihih gozdov oglašalo se je petje ptičev. Na stezo podale so velike sence kakor od velikanov in jeziki rudečih plamenov.

Zagledala sva nedaleč veliki brlog, v katerem so se greli pri ognji tatarski pastirji. Bila je zima in bila sva utrujena; ogenj naju je vabil. Brlog bil je visok in zložen iz skal, prava jama kiklopov. Umbrijani govoril je s Tatari in nezaupni njihovi pogledi zasijali so kmalu

od prijaznosti. Pozvali so naju, naj prisedeva. Imeli so pisane. navadne odeje, kakor se izdelujejo v Bahčisaraji in poudili so nama jedno s priljubno gostoljubnostjo. Podali so nama tudi zeleno, izbočeno posodo z dolgim vratom polno „buze“, t. i. sladke pijače, zvarjene iz prosa. Umbrijani kupil je od njih kos koštruna, katerega so prinesli kot pripravljeno žrtev iz globine, ter jim je rekel, da pripravi večerjo za naju in zanje. Aleksander Dumas sam ne bi mogel v resnici z večjo gracijo in eleganco pripraviti svojim gostom večerje, kakor je to učinil Umbrijani. Rezal in natikal je male kosce mesa na dolge kolce in spekel najlepše „šišlike“, katere sem sploh kedaj okusil. Tatarji bili so vzhičeni, ko jim je podajal njihovo narodno jed klasično popolnoma pripravljeno. Od same radosti dali so se pregovoriti, da so čez postavo proroka popili ostanek najinega krimskega vina. Potem so legli in spali z odprtimi očmi, kakor se je zdelo meni. Mogoče vendar, da so molili, ali morda premišljevali o pijanskem svojem prestopku. Midva sva gledala dolgo molče v ogenj. Bila sva trudna, toda spanec ni hotel priti. Vtis pokrajine, od lune se lesketajočo, popolnem srebrne in kakor v dim kadila zavite, vplival je jako močno na naju. Vstajal sem vsak trenutek in gledal od praga jame v belo-mračno daljavo. Vračal sem se pa vslej z novim navdušenjem k ognju, kjer je Umbrijani žedel. Nikdar ni bil tako ljub kakor ono noč. Stiskal sem se k njemu kakor k bratu; kedar sem ga zapazil žalostnega, hotel sem ga probuditi iz spominov, ki so ga, kakor je bilo očevidno podoba, žalostili, in rekel sem tedaj, kakor sem storil to često, če sem hotel slišati kako izmed njegovih pustolovin: „Umbrijani-Šeherezado, povej mi jedno onih krasnih bajk, katere znaš.“

Naslanjal sem v tem trenutku glavo o njegovo rameno.

„O čem naj pripovedujem“, vprašal je.

„O Mingeji“, odgovoril sem tiho. Čutil sem, kako silno se je stresel, ali rekel je le kratko „naj bo“.

(Dalje sledi.)

Novice.

— Osebnosti. Predsednik notarske zbornice g. dr. Jernej Zupanc je resigniral na notarijat. — V Radovljici je bil zopet izvoljen županom g. A. Roblek.

— Odlikovanje. Župnik pri Sv. Marku nižje Ptuja, g. Matej Slekovce, znani pisatelj in zgodovinar, je bil menovan knezožkofjskim duh. svetovalec.

— Vseslovenski shod. Ljubljanski župan je obelodanil oklic, v katerem pozivlje ljubljanske meščane, naj o priliki vseslovenskega shoda raz obesijo zastave, da se tako pokaže narodno lice stolnega mesta.

— Sestanek slovenskih literatov, umetnikov in knjigotržcev bo tekom meseca septembra, najbrž o priliki vseslovenskega shoda.

— Volilni shod. V sredo dne 8. t. m. popoldne je bil v Cerknici volilni shod, na katerem sta poročala po-

slanca dr. Žitnik in Fr. Modic o delovanju državnega in deželnega zbora

— **Vinarski shod.** Kranjski dež. odbor in kmetijsko družbo kranjsko zastopa na vinarskem shodu v Tridentu, kateri se vrši ta teden, potovalni učitelj g. Fran Gombač.

— † **Matevž Lavrenčič.** V petek, dne 3. septembra, umrl je v Vrhpolji pri Vipavi dež. poslanec Matevž Lavrenčič. Bil je dlje časa bolan. V dež. zboru, čigar član je bil od l. 1874. nepretrgoma, je zastopal vipavski okraj. Mož je imel dobro voljo, koristiti svojemu okraju. bodi mu torej prijazen spomin!

— **Enketa delavskih stanov** se je vršila s povoljnim uspehom v Idriji dne 1. septembra. Glavni govornik je bil posl. dr. Krek.

— **«Slovensko planinsko društvo».** Reklamni odsek „Slov. plan. društva“, čegar namen je, da skrbi za reklamo in za „Slov. plan. društvo“ in za slovenske dežele, da skrbi za nabavo krajevnih fotografij ter zato pridobiva tudi društvu amateur-fotografirateljev itd., imenuje po pravilih tudi svoje dopisujoče člane, kateri so s odsekom v trajni pismeni zvezi. Ker so ti dopisniki velikega pomena za delovanje odseka, zato se obrača odsek do vseh članov planinskega društva, kakor tudi do nečlanov prijateljev naše lepe domovine, da se zglasijo prostovoljno kot dopisniki ter poročajo „reklamnemu odseku“, kakor jim določa sledeči od odseka izdani delokrog. I. Dopisujoči član reklamnega odseka „Slov. plan. društva“ poroča odseku iz lastnega nagiba ev. vsled odnosnega poziva reklamnega odseka ali pa osrednjega odbora „Slov. plan. društva“ o vsakeršnih zadevah, tičečih se razvoja turisticke mej Slovinci in pa potovanja in bivanja po slovenskih deželah sploh. Posebno mu je naloga: a) Da poroča o potrebnih markacijah potov in stez, katere bi bilo treba izvršiti oziroma popraviti; b) da poroča o vsem, kar bi zamoglo pospeševati turistiko ali v varnost potnikov preskrbeti; c) da poroča o vsem, kar ovira razvoj turisticke in promet tujcev, ker je torej v interesu potujočih tujcev odstraniti; d) da sestavi za svoj kraj in njega okolico kratke potopisne zaznamke o priporočljivih turah in izletih, o vseh znamenitih in zanimivih prirodnih in krajevnih posebnostih kakor o hribih, dolinah, jezerih, slapih, jamah, razgledih, cerkvah, gradovih, razvalinah, mestih vaseh in trgih, rojstnih krajih slavnih mož, rudokopih, letoviščih, kopališčih, tovarnah, industrijalnih ali obrtnih podjetjih posebno domačih industrijah in podjetjih. Zaznamke te je opremiti s podatki o visokosti ali velikosti, o ceni vožnje in dr., ev. z zgodovinskimi ali plastičnimi podatki itd. Te krajevisne bilješke, katere je imeti trajno v evidenci, je prepustiti reklamnemu odseku v porabo; e) Da poroča o priporočljivih gostilnah in hotelih, o javnih in zasebnih prenočiščih v letoviških in drugih krajih s podatki o priložnem številu razpoložljivih ležišč itd. II. Da posluje kot poverjenik „Slov. plan. društva“ navdušujoč in vabeč v svojem kraju in okolici k vstopu v „Slov. plan. društvo“. Ob enem se obrača reklamni odsek do vseh domoljubnih amateur-fotografirateljev, da mu pošiljajo krajevisne fotografije bodisi o trgih, vaseh in mestih, bodisi o prirodnih krasotah. Vse gradivo se bo porabilo zlasti za knjižico, katero namerava izdati „Slov. plan. društvo“ ob svoji petletnici. Knjižnica prinese tudi inserate v tverdkah, letoviščih, gostilnah itd., zato naj se pošiljajo tudi naročila o inseratih reklamnemu odseku.

— **Glasbena Matica.** Efektno srečkanje „Glasbene Matice“ vršilo se bode dne 15. oktobra letos. Za srečkanje namenjeni dobitki so do malega že nabavljeni in bodo razstavljeni koncem tega meseca v društveni hiši v Vegovih ulicah. Odbor je skrbel tako za ukusne kakor za koristne dobitke. Za sedaj bodi povedano, da se nahaja mej dobitki jako fin, dragocen glasovir, času primeren bicikelj, zlatne in srebrne

žepne ure, več zlatih in srebrnih garnitur itd. Srečkanje vršilo se bo v ta namen, da si „Matica“ pridobi sredstev za prireditve „glasbenega doma“ v šolske namene. Šola „Glasbene Matice“ razvila se je v zadnjih letih tako, da niso več zadoštovali odmerjeni jej prostori, treba ji je bilo razširiti in popolniti inventar. Ker pa vsega tega ni moči izvesti s skromnimi letnimi dohodki, poskusil je odbor tem potom pridobiti nekoliko sredstev. Prepričan je bil v naprej, da ga bode podpirala znana požrtvovalnost slovenskega naroda pri tem podjetju katero bode v korist narodu samemu. Opravičeno je upanje, da bode narodno naše občinstvo seglo po srečkah, katere je dobiti pri raznih društvenih poverjenikah po deželi, v Ljubljani pa razven pri odboru „Glasbene Matice“ tudi v trgovini gospoda Vasa Petričiča in v glavni trafiki na Mestnem trgu ter v Šešarkovi trafiki v Šelenburgovih ulicah.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** so od 14. avgusta poslali: Gosp. geometar Prešern iz Sv. Križa 1 gld. — Neimenovani pogrebec v Borovnici 2 gld. 50 kr. — Gosp. dr. Vladimir Žitek, advokat v Novem Mestu, imenom omizja pri Št. v Kandiji namesto venca na krsto rajnega g. prof. Vidmarja 6 gid. — Po č. g. Martinu Medvedu, kapelanu v Slov. Bistrici svoto 20 gld. 30 kr., nabrane na novi maši č. g. Antona Jerovška. — Po č. g. Jakobu Menhartu, kapelanu v Ormožu, 4 gld. 95 kr., nabrane na novi maši č. g. Franca Tropa v Ormožu in 6 gld. 31 kr., nabrane ob priliki veselega sestanka ormoškega gasilnega društva pri g. Kandiču na Lenti. — Po č. g. novomasniku Mat Zemljicu 108 gld. 50 kr. kot dar mariborskih bogoslovcev, zložen v pretečnem šolskem letu pod geslom: „Sveta Ciril in Metod, verni otmita naš rod!“ — Po č. g. J. Menhartu od vesele družbe v Litmerku 1 gld. 40 kr. — Po gđ. Almi Erhovnic, učiteljski kandidatinji v Ribnici med prijatelji tamburaškega zbora nabrani znesek 7 gld. — Iz nabiralnika g. Amalije Krajčeve p. d. Matjaževe v Grahovem 7 gld. 15½ kr. — G. Adolfini Spilar iz Št. Petra na Krasu 1 gld. kot izgubljeno stavo. — G. Marija Muha iz Lokve na Krasu 100 gld. pokroviteljnine „lokevske rodoljubov“. — Šmartinski otroci 6 gld. 76 kr. — Vipavska podružnica 18 gld. — Č. g. Alojzij Veberič, kapelan v Štancu na Štajerskem 5 gld. — Č. g. Avg. Skočir, kurat v dež. bolnici v Gradcu, 5 gld. za mesec september. — Iz nabiralnika g. E. Jegliča na Selu pri Lescah 3 gld. 14 kr. — Iz nabiralnika v gostilni „pri pošti“ v Št. Juriju ob Taboru 4 gld. — Bog plačaj vsem darovslcem rodoljubno požrtvovalnost.

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Mestna hranilnica v Radovljici.** V mesecu avgustu 1897 je 135 strank uložilo 32160 gld. 93 kr. 70 strank vzdignilo 19067 gld. 47½ kr., 22 strankam se je izplačalo posojil 13918 gld. — kr. Stanje ulog 284899 gld. 22 kr. denarni promet 98023 gld. 52 kr.

— **Narodni dom v Barkovljah** je bil v nedeljo teden slovesno otvorien Primorsko slovenstvo, zlasti tržaško se je mnogo številno udeležilo lepe slavnosti in pričakovati je, da bode rodila lepega sadu. Narodnemu domu v Barkovljah pa želimo, da bi bil vedno zavetišče narodne ideje.

— **Potres.** Minoli teden so se v Ljubljani in v raznih krajih na strani proti Kamniku večkrat primerili manjši potresi, katere pa so ljudje komaj čutili.

— **Drznost celjskih nemškutarjev.** Minoli teden je bilo v Celju nastanjenih mnogo vojakov. Imeli so s seboj seveda tudi godbo, katera je prirejala v gostilnah. zdaj tod, zdaj drugod, koncertd. V gostilni „pri Kroni“ so zbrani celjski nemškutarji zahtevali, naj godba svira „die Wacht am Rhein“. Ker godba tega ni storila, začela je zbrana nemška „gospoda“ to protiaustrijsko pesem prepevati, na kar je vojaštvo gostilno zapustilo. Isto tako se je zgodilo v gostilni „pri levu“.

— **Pred poroko.** V Celji se je dogodil v ponedeljek pred mestno župno cerkvijo velik škandal. Oštir Gobec se je hotel poročiti z neko Reziko Bračičevo. Takrat pa je pritekla neka Marija Škerjanec ter očitala ženinu, da je nje obljubil zakon, in da mu je posodila radi tega že 500 gld. Zapuščena ljubica je nevesti raztrgala venec, ženina pa je pretepla z bičem. Prihiteti je morala policija na pomoč. Poroka se je mogla izvršiti šele drugrega dne.

— **Cerkven tat prijet.** V noči od 7. na 8. julija t. l. in v noči od 21. na 22. t. l. utihotapil se je bil neznan tat v frančiškansko cerkev, in je obakrat ulomil v pušico in jedenkrat odnesel okoli 10 gld., drugikrat pa okoli 6 gld. drobiža. Vzel je bil tudi srebrno lunolo iz moštrance, prilepil hostijo na steklo monštrance in je poskušal tudi monštranco zdrobiti. Danes ponoči utihotapil se je spet tat v isto cerkev in je ulomil v škrinjico in vzel 2 gld. 80 kr. drobiža. Ko je danes zjutraj ob 4. uri prišel cerkovnik v cerkev, slišal je v cerkvi ropot, in kor se je nadejal, da je tat v cerkvi, zaprl je vrata in je to takoj naznanil na Marijinem trgu službojočemu stražniku Ivanu Almanu, kateri je poklical še štiri druge stražnike in je z njimi vred šel v cerkev, kjer so pa natančnem preiskovanju našli tata skritega za spovednico. Pri tatu se je dobilo razun denarja 2 gld. 72 kr. še železno orodje, ki je nalašč pripravljeno za ulome. močno debelo dleto in dolg, prav močan žebel. Tat je Matija Hanošek, 28 let star, bolniški strežaj in bivši premogar v Trbovljah, rojen v Loki pri Zidanem mostu in pristojen v Sevnico. Hanošek je prizal, da je on tudi tatvine v noči od 7. na 8. in od 21. na 22. julija t. l. izvršil v frančiškanski cerkvi, in da je lunulo prodal nekemu zlatarju za 10 kr. Brez dvoma je, da je Matija Hanošek jako nevaren tat in da ni samo v Ljubljani kradel, marveč da ima tudi druge cerkvene tatvine na Kranjskem in na Spodnjem Štajerskem na vesti. Davno v onem okraju, kjer je Hanošek doma, so se pred kratkim časom po cerkvah izvršile tatvine, katerih bode on vsekakor sumniv. Pri tatvinah v Ljubljani dal se je vsakrat v cerkev zapreti, kjer se je vlegel pod klopi in spal. Šele proti jutru je šel „na delo“ in potem, ko je cerkovnik odprl cerkev in so ljudje prihajali v cerkev, je pobegnil. Orodja, pravi, da ni nesel seboj, marveč je je skril pod votli prostor pod klopmi. Po vsaki tatvini šel je baje na Hrvaško, kar pa nikakor ni verjetno. Matija Hanošek je 1.62 m visok, mozoljevenaga obraza, močan, plavovlas in svetlosivih očíj in možne postave. Na desni nogi ima veliko brazgotine, ki jo je dobil v premogovniku, ko ga jo voz podrl. Na levih podlehth ima vtetovirano srce z dvema povprek ležečima kladivoma in s črkama H. M. na pesnih podlehth pa ima vtetovirane besede „Glück auf“, Matija Hanošek se je izročil tukajšnjemu c. kr. deželnemu sodišču.

— **Tatvina.** Vikt. Hiengu, vinskemu trgovcu, ukradli so neznani tatovi iz kleti v Vodmatu vino. Tatovi so imeli ponarejene ključke, s katerimi so odpirali kletna vrata. V sredo po noči pa je tat ujet in prijet. Mestna policija je sedaj že dela 8 oseb v zapor, katere so vse sumnive, da so se udeležile tatvine. V hiši vinskih tatov je bilo prav veselo življenje. Vsak, kdor je prišel v hišo, je dobil piti in neki čevljar ni mogel prehvaliti teh dobrih ljudi, ker so mu vsakokrat, kadar je popravil kako obuvalo, poleg plače še dali liter vina. Vino so tudi po 20 kr. liter prodajali.

— **Črv** je v Savinski dolini napravil letos na koruzi veliko škodo. Ljudje sodijo, da je bil črv s hmeljem zamešan v Savinsko dolino.

— **Italijanska logika.** Predsednik okrožnega sodišča je šel v pokoj, Italijani zahtevajo na ujevovo mesto zopet Italijana, ker so bili vsi predsedniki Italijani, torej je to mesto njih posest. Za nadškofa zahtevajo spet Italijana, ker so bili doslej vsi nadškofje — Slovenci. Tu torej ne velja posestno stanje. Lepa logika.

— **Slovenska stolica na graškem vseučilišču.** Listi se pritožujejo, da profesor slovenskega jezika in slovenskega slovstva na graškem vseučilišču, dr. Karol Štrekelj, iz neumljivih vzrokov uvedel nemško predavanje, da si je opravičen, predavati v slovenskem jeziku.

— **Poljedeljski minister grof Ledebur** se je minoli teden mudil na Goriškem in na Kranjskem. V Idriji je vsprejel več deputacij in obljubil izboljšati gmotni položaj idrijskih rudarjev. Naj bi ostal mož beseda, saj je že skrajni čas, da se kaj stori za idrijske rudarje.

— **Spominska plošča Ivanu Tomšiču.** V sredo dne 8. t. m. se je v Vinici odkrila spominska plošča veleza-sluznemu slovenskemu pisatelju in učitelju Ivanu Tomšiču. Slavnost se je vršila jako sijajno. Udeležilo se je mnogo učiteljev in naroda.

— **Umrli** je v Gradci hišni posestnik Anton Himmereich, po domače Čork, star 85 let. Mož je bil znan po vsem slov. Štajerju in se tikal z vsemi duhovniki. V 50 letih se je udeležil 201 nove maše.

— **Strele** je vdarila mej eskadron dragoncev pri sv. Egidu blizu Maribora v noči mej 24. in 25. avgustom. Smrtno zadet je bil jeden konj, ki je vrgel jezdeca na tla in ga močno poškodoval; jeden stotnik si je zlomil nogo, drugi so lahko ranjeni, vsa četa se je razpršila tako, da so še le drugo jutro ubegle konje poiskali.

— **Umor in samomor.** Pri Sv. Ani pri Tržiču je dne 4. t. m. Karol Hofbauer, posestnik žage, našel svojega 40 let starega brata Jožefa in njega soprogo Marijo ustreljena na posteljah. Vrata so bila od znotraj zaprta. Truplo Marije Hofbauer je ležalo na levi strani v postelji s prestreljeno glavo, in istotako tudi truplo nje moža. V njegovi bližini se je nahajal revolver, s katerim je Josip Hofbauer najprej svojo soprogo in potem samega sebe usmrtil. Našli so tudi listek, na katerega je Hofbauer napisal s svinčnikom besede: „Jaz sem morilec svoje plemenite žene.“ Vzrok groznemu dejanju je neznan; oba pokojnika sta živela v lepi slogi.

— **Škof dr. Jeglič** Naš rojak gospod generalni vikarij v Sarajevu dr. Anton Jeglič je imenovan pomožnim škofom.

— **Štiridesetletnico službovanja** je obhajal na moravskem maneverskem polju dne 1. t. m. feldmaršallajtnant baron Albori, poveljnik 1. voja in zapovedujoči general v Krakovem. Jubilant je znan tudi tukajšnjim krogom, ker je bival nekaj časa v Ljubljani kot divizijonar.

— **Zmrznil v ognju** Nekaj nezaslišanega, kaj ne da! In vendar se je to čudo dogodilo pred kratkim v New Yorku, odkoder prihaja vedno toliko zanimih in čudapolnih novic. Nastal je požar v neki pivovarni in ognjegasci so imeli opraviti tudi v kleti, kjer je stal aparat za umetno pripravljanje ledu. V aparatu je bilo mnogo kemične snovi, ki prouzroča jako nizko temperaturo, tako da nastane iz vode takoj led. Kar nastane eksplozija in ona amonijakalična tvarina se razlije po kleti, vsled česar je nastal tak mraz, da je jeden izmed ognjegascev zmrznil, dva pa nevarno obolela.

— **Mesto kolesarjev.** O ameriškem mestu Denver se poroča sledeče: Mesto šteje 165.000 prebivalcev; kar se tiče kolesarskega sporta, presega to mesto vse druge kraje na svetu. Vse ulice mrgole kolesarjev; število biciklov se ceni na 25.000, a število onih, ki se vozijo, je gotovo še jedenkrat toliko; kajti dostikrat rabi jedno kolo več oseb, sededa tako, da se menjajo v dirkanji. Cela družina, oče, mati, otroci, starci, vse se vozi na kolesu. Otroci se preje nauče rabiti kolo, kakor pa letati. Pismonosci, učitelji, zdravniki, vse je na kolesih. Pred vsako prodajalnico stoji čez dan množica koles, med tem ko njih lastniki opravljajo potrebna opravila. V taci razmerah ni čudo, da niso bicikli nikdar varni pred uzmovci,

ki so seveda sami kolesarji. Zaradi tega se je ustanovila zavarovalna družba, ki z letno premijo 3 dolarjev zavaruje kolesa zoper tatvino.

— **Kako v Indiji dežja prosijo?** Med tem, ko pri nas vedno dohajajo poročila o povodnjih, vlada v Vzhodni Indiji silna suša. Pogosto preteko tedni in tedni, ali iz vročega južnega neba ne pade kapljice vode na presušeno zemljo, tako da vse rastline ovenejo in vsi pridelki so uničeni. Seveda trpi vsled tega že itak siromaško indijsko ljudstvo silno bedo in v tej stiski prosi svoje bogove na sledeči način pomoči. V zemljo zabijejo visok kol in čezenj potegnejo dolgo vrv tako, da se ta lahko doli in gori premiče. Na vsak kolec te vrvi privežejo po jednega Parija, katera se sama hočeta žrtvovati bogovom za občni blagor. Ta dva potem toliko časa vlečejo doli in gori, dokler ne umrjeta od velikih muk. Ves narod pa in bramini med tem časom glasno bogove dežja prosijo. Ko prva dva Parija umrjeta, prideta na vrsto druga dva in to se toliko časa ponavlja, dokler ne prične deževati. In ako prične deževati, imajo vsi dotične fanatike za svete može in jih visoko spoštujejo.

— **Časnik in pravdar.** Neki duhoviti francoski časnikar, ki je imel že precej izkušenj kakor žurnalist, pravi, da sta si precej podobna list, ki se prepira z drugim listom, in pa pravdar. Kakor se godi pravdarju v njegovi strasti, da pozablja pri tem sebe in svoje dolžnosti, tako se godi v listu, ki se je zagrizel v prepir z drugim listom: pravdar zanemarija svoje gospodarstvo, jame pešati duševno in telesno, hodi raztrgan in umazan, da se gabi poštenim ljudem in naposled baš zaradi pravde, po kateri se je menil dvigniti po konci, pride ob nič in propade. List pa zgreši svojo pravo tendenco, prepirna strast ga izneveri prvotnemu načrtu in tako postane časniška karikatura, na kateri se samo še pozna sled sovraštva, karikatura, pred katero se gabi vsakemu treznemu človeku. List pada in razpada duševno in gmotno in naposled pade v jamo, katero si je izkopal sam.

— **Cerkev izpraznili žandarji.** Iz Budimpešte poročajo dne 30. avg.: Iz dosedaj še nepoznatih vzrokov so udrli žandarji v rumunsko cerkev v Larzalu, razgnali vernike in zaprli cerkev. Prišlo je do resnih spopadov.

— **Pogorelo gledališče.** V Pultavi v Rusiji je zgorelo do tal mestno gledališče. Škoda je velika, vendar ni zgorel noben človek.

— **Vesela smrt.** V Perugiji v Italiji je umrl neki bogat Anglež za jetiko. Anglež je bil velik čestilec Rafaelov, ki je v Perugiji najrajše živel. V zadnjih trenutkih svojega življenja si je naročil Anglež jednega pijanista in steklenico konjaka. V veseli družbi, med žvenketom čaš in sifonijami godbe je izdahnul ta klasični človek svojo dušo.

— **Les, ki ne gori.** Angleži so znašli sredstvo, da les postane nezgorljiv. Da prepričajo o tem gledalce, zažgali so koč, jedno, ki je bila iz zgorljivega in jedno, ki je bila iz neizgorljivega lesa. Prva je zgorela, druga ne. Les druge je bil napojen z neko tekočino, ki je pa še skrivnost Angležev.

— **Neotosan mrlič.** Na nekem pokopališču gori v Saksonski je gomila, na kateri ni napisa, kdo počiva v grobu. Na kameniti plošči pa stoji zapisano: „Hodi proč, čitatelj! Ne zgublaj časa s čitanjem! Za me kaže grob, kdo pa sem; kdo pa sem bil — tebi nič mari!“ Zares — še v grobu Nemec!

Tržne cene.

V Ljubljani dne 28. avgusta 1897. Pšenica gld. 12.— kr. rž gld. 7.50 kr., ječmen gld. 6.— kr., oves gld. 6.30 kr. ajda gld. 8.— kr., proso gld. 8.— kr., turšica gld. 6.50 kr., deča gld. 12.— kr., grah gld. 10.— kr., fižol gld. 8.— kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Loterijske srečke.

V Brnu dne 4. sep. t. l.: 47, 13, 42, 68, 14.

Na Dunaji dne 4. sep. t. l.: 8, 36, 39, 25, 53.

V Gradci dne 4. sep. t. l.: 24, 30, 76, 42, 83.

Kdo pije

Kathreiner-

Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav
ostati in si kaj prihraniti.

V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejenji nosim od sedaj nadalje to-le oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“
in tovarne farmacevtskih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih
(60-3) oblastev. (11)

Najstareje, najpristneje, najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne bolesi in želodečni krč itd. ter je uporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je

zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka **Adolf Thierry, lekarna „pri angelju varhu“**. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vrednejšo ponaredbo. Pazi naj se torej vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnem povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katera mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

ADOLF THIERRY, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.